

1894-03-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 28

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10766>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

• Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
• Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
• Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
• Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΠΑΧΘΗΣ ΦΟΡΟΣ

Α'.

Ὅταν ἐπιχειρήσῃ ὁ δημοσιογραφὸν νὰ γράψῃ περὶ τοῦ φόρου, δὴ ἡ Κύπρος τελεῖ πρὸς τὴν Ἑψηλὴν Πύλιν, εὐρίσκει τὸ ζήτημα πάντοτε φλέγον καὶ τὸν βαρὺν φόρον φθείροντα καὶ ἐξαντλοῦντα τὰς δυνάμεις τῆς χώρας, οὐδὲν δὲ εἰς αὐτὴν ἀποδίδοντα ἄλλο ἢ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἀπορίαν. Οὐχὶ ἀπαξ διεμαρτυρήθημεν κατ' αὐτοῦ. Πολλάκις ὁ τύπος, ἐρμηνεύς γενόμενος τῶν φρονημάτων τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἐπραγματεύσατο τὰ τοῦ φόρου, καὶ κατέδειξε τὴν γενομένην εἰς τὸν τόπον ζημίαν ὡς καὶ τὰ λυπηρὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης φορολογίας. Ταῦτα δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ πακαλυφθῶσιν εἰς πίντας καὶ νὰ παραστήσωσι τὴν ἀληθῆ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν ἡμῶν εἰς τοὺς ἀμνηστῆ τοῦ τῆς οἰκονομικῆς καχεξίας καὶ ἰσχυρίζομενος ὅτι ἡ Κύπρος οὐδὲν σεβερὸν πάσχει.

Ἐπάρχουσι, φαίνεται, λόγοι δικαιοφανεῖς, νομιμοποιούντες τὴν ἐπαχθὴ φορολογίαν, τὴν ἀδιαλείπτως ἡμᾶς ἀπογυμνοῦσαν, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ κύπτωμεν, ἕως ἂν ἀφῆσωμεν τὴν τελευταίαν πνεύν ὑπὸ τὴν ἀπληστίαν τῶν ἀδίκως φορολογούντων! Μαίρα σκληρὰ ἔρριψε τὴν Κύπρον εἰς τῆς Μεσογείου τὸ ἄκρον καὶ ἠφωνὴ τῶν νησιωτῶν, ὅσον ἰσχυρὰ ἐν τῷ δικαίῳ, τὸσον ἀσθενῆς πλήττει τὰ ὦτα τῶν δυναμένων καὶ ὀφειλόντων ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτοὺς τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξογκουμένης πενίας. Ἄλλ' ἡ φωνὴ ἡμῶν, εἶνε φωνὴ τοῦ δικαίου καὶ οὐδεὶς θὰ γατισχύσῃ αὐτῆς, ὡς πάλιν ἡ σιωπὴ ἡμῶν εἶνε σιωπὴ ἔνοχος καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔνεστώσ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέλλον τῆς Κύπρου. Ἡ ἀδιαφορία παρατεινομένη δύναται νὰ δηλητηριάσῃ τὸ μέλλον, ἐπαυξάνουσα τοῦ παρόντος τὴν δυστυχίαν. Ἡ ἀκηδία φείρει καὶ διόλυσιν καὶ άτομα καὶ χώραν, ὡς τοῦ ναύτου ἡ νωθρεία φέρει εἰς τοὺς σκοπέλους τὸ σκάφος καὶ συντρίβει αὐτὸ ἢ ταραττομένη θάλασσα ἐπὶ τοὺς ἀ-

ποκρήμονους βράχους. Ἡ μεταμέλεια εἶνε ἄκαρπος ἢ θλίψις ἄγονος· τὸ σκάφος ἐβρυμματίσθη καὶ τὰ κύματα κυλίουσιν ἤδη τὰ ναυάγια ἐν τῇ φορᾷ αὐτῶν. Τοιαῦτα περίπου καὶ τὰ παρ' ἡμῶν· ἐάν μὴ καταλίπωμεν τὴν ἀδιαφορίαν, θὰ συντριβῶμεν ὑπ' αὐτῆς, διότι οὐδεὶς κάλλιον ἡμῶν δύναται περὶ ἡμῶν αὐτῶν νὰ μεριμνήσῃ.

Ἀπὸ δεκαπενταετηρίδος ὁ ἐπαχθεστατος τῶν φόρων ἀφαιρεῖται τὴν Κύπρον πᾶσαν δύναμιν, ἡ ὀσημέραι προΐουσα ὑποτίμησις τῶν προϊόντων τῆς νήσου, εὐτελῶν ἄλλως καὶ καθ' ἑαυτὰ, ἀποξηραίνει τοῦ πλουτισμοῦ τὰς πηγὰς, καὶ ἡ ἔνδεια, ἀπαίσιος τοῦ ὀλέθρου πρόδρομος, ἐφαπλοῦται ἀνά τὴν χώραν καὶ λυμναίνεται τὸν τόπον· μαρναίνει τὰς ἐλπίδας, ἀνακόπτει τὰς ἐνεργείας καὶ ἀσφαλεῖται τὸ θάρος τοῦς δυστυχεῖς νησιώτας. Διὰ ταῦτα, πρὶν ἢ τὸ σκάφος ἐξοκείλῃ καὶ συντριβῇ, πρὶν πληθῆ ἡμᾶς ὁ ἐπικείμενος ὀλέθρος καὶ ἐκνευρισμὸς ἡ δυστυχία, ἐφ' ὅσον ἀνέχωμεν δυνάμεις τινὰς ζωικὰς καὶ κινωμένα καὶ ἐνεργῶμεν, ἀναπόδραστες ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ κινήσωμεν ζωηρότερον, νὰ δράσωμεν ἐρρωμενέστερον καὶ νὰ δηλώσωμεν ἀπαξάπαντες, ἀγρόται, χειρῶνακτες, ἔμποροι, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν δύναται, δὲν ἔχει νὰ ποτινῇ τὸν ἀδικὸν καὶ ἐπαχθέστατον τῆς ὑποτελείας φόρον. Αἱ δυσετηρίδες, αἱ ὑποτιμήσεις τῶν προϊόντων, ἡ πολυσχιθὴς καὶ πολυδαίδαλὸς φορολογία ἐκύρτωσαν τὸν εὐθυτενὴν Κύπριον, ὅστις κατηφῆς καὶ σκυθρωπὸς προσβλέπει τὸ μέλλον. Ὁ λαὸς τῆς Κύπρου ἀθρόος ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν φιλονομίᾳ ἄς συνέλθῃ εἰς τὰς πόλεις, ἄς ἐνεργήσῃ ἐν νομιμοφροσυνῇ συλλαλητήρια, ἄς προβῇ εἰς παραστάσεις πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὠραᾶς συνταχθῶσι ψήφισματα, ἄς ἐκλεχθῶσιν ἐπιτροπεῖαι, ὅπως ἀναβῶσιν εἰς εἰς τὸ Μέγα Ἀρμοστεῖον καὶ ἐκεῖ πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντα ἄς δηλώσωσι μετὰ παρησίαις, ἢν γορηγῆ τὸ δικαίον, τοῦ λαοῦ τὴν θέλησιν ἐλαίαν καὶ ἀμετάπραπτον— τὴν κατὰ ῥῆσιν τοῦ τῶν 92 χιλιάδων λιρῶν φόρου.— Τὴν ἐνεργείαν ἡμῶν ταυτην ἐπιτρέπουσιν οἱ νόμοι καὶ

τὸ δίκαιον προσκατεύει καὶ ἐπιβάλλουσιν οἱ χαλαροὶ καιροί. Ἡ νομιμοφροσύνη τῶν Κυπρίων εἶνε ἐγνωσμένη καὶ οὐδὲν δύναται νὰ κωλύσῃ αὐτοὺς ὅπως διὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν εἰπωσὶ πρὸς τοὺς Κυβερνήτας τῆς νήσου, ὅτι αὕτη ἀπορεῖ, πένηται, πτήσσει καὶ ὅτι ὁ φόρος θὰ μεταβάλῃ τὴν Κύπρον εἰς μέγα πτωχοκομειον, τοὺς δ' Ἀρχοντας εἰς φρουροὺς καὶ φύλακας αὐτοῦ.

ΚΑΚΟΝ Η ΨΕΥΔΟΡΚΙΑ

Εἶν' ἀληθῶς ἄξιον ἀπορίας καὶ ἀμυλίας λυπηρὸν, ὅτι ἄχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσωσιν ἐκεῖνοι, ἐκ τῶν χωρικῶν ἰδίᾳ, οἵτινες ἔχουσι τὴν κακίστην ἔξιν τοῦ ἐνόρκως ψευδεσθαι πρὸ τῶν δικαστηρίων, ὅποια ὀλέθρια ἀποτελέσματα συνεπάγει ἡ τοιαύτη τάσις. Καὶ οἱ θεῖοι καὶ οἱ ἀνθρώπινοι νόμοι ἀπαγορεύουσιν αὐστηρῶς τὴν ψευδορκίαν καὶ πᾶς ὁ μὴ τηρῶν τοὺς νόμους τούτους, πλὴν τοῦ ὅτι ζημιουῖται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, φρωόμενος ἀπόλλυσιν ἐπὶ μακρὸν καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν. Διὸ ἀπόλυτος ἀνάγκη παρίσταται, ὅπως ἐκρίζωθῃ πλέον ἢ ἀκατονόμαστος αὕτη συνήθεια.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα γράφομεν, λαβόντες ἀφορμὴν, ἐκ τινος ἐπὶ ψευδορκίᾳ ὑποθέσεως, παραπεμφθείσης τὴν παρελθούσαν τετάρτην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Λάρνακος ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου.

Χωρική τις εἶχε κινήση πρὸ τινος ἀγωγῆς κατὰ τινος συγχωρίου τῆς, ὡς παραδιάσαντος τὸ ἄσυλον αὐτῆς ἐν καιρῷ νυκτός διὰ μαχαίρας. Ἐνῶ δὲ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δίκης ὑπεστήριξε ἑρῶς τὴν κατηγορίαν τῆς, ὅτε προῦκειτο τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡ κατήγορος εἶπεν ὅπως τάναντία, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκινήθη κατ' αὐτῆς ἀγωγὴ ἐπὶ ψευδορκίᾳ, παραπεμφθεῖσα, ὡς εἶπομεν, πρὸ τοῦ κακουργιοδικείου.

Ἐν τούτοις ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι τὸ πάθημα τῆς ἀπλοῆς γυναικός, ἦτις

ὡς μόνην ἀπολογίαν αὐτῆς προῦταξεν ὅτι τὴν ἐροβέρισαν οἱ συγγενεῖς τοῦ κατηγορουμένου, θέλει χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς λοιποὺς ὡς μάθημα, οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἡ ψευδορκία οὐδέποτε ἔχει ἀγαθὸν τέλος. Διότι ὅταν τις ψευδορκῇ, ἡ δικαιοσύνη δὲν δύναται οὔτε τὸν ἀθῶον νὰ ἀπολύσῃ, οὔτε τὸν ἐνοχὸν νὰ τιμωρήσῃ, καὶ ἡ ἀνεξαρτήτως πάσης εὐθύνης εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀπόφασιν τοῦ δικαστοῦ εἶνε πάντοτε ἀδίκος, εἰς βάρος ἐννοεῖται, τῆς συνειδήσεως ἐκείνων, οἵτινες καταθέτουσι ψευδῆ μαρτυρίαν.

Τῷ ΑΝΩΝΥΜῸ ΤΗΣ ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

Ἄνωνομός τις ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Σάλπιγγος» κατακρίνει ὄργανά τινα τῆς ἐν Κύπρῳ δημοσιογραφίας, ὡς τιθέμενα ἐν ἐπικεφαλίδι τὸν ἔρον ὅτι ἡ σύνταξις «δὲν» εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς, θεωρῶν αὐτὸν ἀκατανόητον ἢ μάλλον βλαβερόν, ὡς κακὴν παρέχοντα ἰδέαν τοῦ συστήματος, καθ' ὃ ἐξασκεῖται τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα ἐν Κύπρῳ.

Καὶ τίμι μὲν τρόπῳ δύναται τις ἐκ τούτου νὰ ἐξάγῃ τὸ ἀκατανόητον καὶ βλαβερόν, φαίνεται ἡμῖν λίαν ἀκατανόητον, διὰ παῖους δὲ λόγους ἐθεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀρμόδιον νὰ θέσωμεν ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ὄρον θέλομεν ἐξηγήσῃ τοῦτο παρεσθῆς.

Δὲν νομιζόμεν ὀφρῶνιμον ὅτι ἡ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς πρέπει νὰ θεωρηθῆται ἠθικῶς ὑπόλογος, ἐάν ἀνταποκριτῆς αὐτῆς ἐγράψῃ πλημμελεῖ ἢ μὴ ὀρθὴν γνώμην, ὡς ἐπίσης δὲν πρέπει ν' ἀποδίδῃται εἰς αὐτὴν ὁ ἔπαινος, ἐάν τοιοῦτός τις διὰ τοῦ ὄργανου τῆς ἐξέφερε τὴν ὀρθότεραν γνώμην. Οὐδέ φρονούμεν ὅτι εἶνε ὀρθὸν ἢ σύνταξις ἐφημερίδος τινὸς νὰ δεσμεύῃ τὸν ἀνταποκριτὴν αὐτῆς, διότι ἐγομεν ὡς ἀρχὴν ἡμῶν, καὶ τοιαύτην ἀρχὴν πιστεύομεν, ἔχουσι πάντες οἱ ἐλεύθερα φρονούντες, ὅτι ἕκαστος ἀνθρώπος δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐκφράσῃ τὰ φρο-

νήματα αὐτοῦ, οὐδὲ νὰ ἐπηρεάζῃ τὸν ἀναγνώστην μὲ τὰς ἰδίας ἐαυτοῦ κρίσεις, ὁσάκις δὲν ἐγκρίνη γνώμην τιὰ ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ, διότι δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι σκέπτεται ὀρθότερον καὶ σφωτότερον παντὸς ἄλλου.

Οὐκ ὀλίγον δ' ἀδικεῖ ὁ «ἀνώνυμος» τοὺς ἀναγνώστὰς τῶν κυπριακῶν ἐφημερίδων, φανταζόμενος αὐτοὺς, ὡς μὴ δυναμένους νὰ ἐκλέξωσι καὶ παρα- ἐλεχθῶσι τὴν ὀρθὴν γνώμην καὶ ἀπορρίψωσι τὴν σφαλερὰν, ἐτι δ' ὡς ἔχοντες χρεῖαν νὰ φωτισθῶσι, ἐκ τοῦ κυπριακοῦ τύπου καὶ ἐξ αὐτοῦ νὰ σχηματίσωσιν ἰδέας!, ἐνῶ πρᾶγματι ἡ ἐφημεριδογραφία ἐν Κύπρῳ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἐρμηνεὺς τῶν φρονημάτων τοῦ λαοῦ, οὐτινος προασπίζει τὰ συμφέροντα.

Δέον προσέτι νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ «ἀνώνυμου» ὅτι, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος ὄρος δὲν ἀπαντᾷ ἐν εὐδενὶ ἐλληνικῷ φύλλῳ, εἶνε ξένος, οὐδαμῶς ἐφαρμοζόμενος ὑπὲρ Ἑλλήνων καὶ ἔρ Ἑλλήνων.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Δημοτικοὶ Σύμβουλοι διὰ τὸ νέον ἔτος ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ν. Ρώσσης, Νικόλαος Ι. Δημητρίου, Σοφοκλῆς Νικολαΐδης, Αντώνιος Μαντοβάνης καὶ Γιουστὺν Ζιά. Αὐριον γενήσεται ἡ ἐκλογή τοῦ Δημάρχου.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐχρυσεν καιρὸν χείμερινόν, τὴν δ' ἐσπέραν τῆς χθὲς ἔδρεξεν οὐκ ὀλίγον. Αἱ βροχαὶ εἰς τοιαύτην ἐποχὴν θεωροῦνται λίαν εὐεργετικαὶ διὰ τὰ σπαρτά.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην κατέπλευσαν ἐνταῦθα ἀμφότερα τὰ ἀστριακά ἀτμόπλοια, τὴν δ' ἐπίπυσαν τετάρτην τὸ γαλλικὸν «Niger». Διὰ τοῦ εἰς Συρίαν καὶ Αἴγυπτον ἀποπλεύσαντος ἀστριακοῦ ἀνεχώρησαν εἰς Ἰόππην 315 προσκυνηταί.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἡ Ἄνασσα ἠρνήθη νὰ ἐπικυρώσῃ τὸ περί ἐπιβολῆς βαρέος δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἀγέλων ψήφισμα τοῦ κ. Α. Διασίδου.

Διὰ τοῦ ἀστριακοῦ ἀτμόπλοιου ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν τρίτην ὁ κ. Οὐεφαλς Ρίχτερ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του, ἔπως ἐνεργήσῃ ὀργαιολογικὰς ἀνασκαφὰς ἐν Ταμασσῶ. Καθὰ δὲ γράφει ἡ «Νέα Ἡμέρα», ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας προστήνεγκεν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν κ. Ρίχτερ 25.000 μάρκας ἐκ τοῦ ἰδιαίτερου αὐτοῦ ταμείου. Ὁ εἰρημένος ἀρχαιολόγος κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας θὰ ἐχῃ, ὡς γράφουσιν τὰ βιενναῖα φύλλα, κρτικιστὴν, σύντροφόν τὴν κυρίαν

Οὐεφαλς, ἥτις, λόγῳ ἀρχαιολογικῆς παιδεύσεως καὶ δραστηριότητος, οὐδαμῶς ὑπολείπεται τοῦ συζύγου τῆς.

Διὰ τοῦ ἀστριακοῦ ἀτμόπλοιου ἀφίκοντο ἐπίσης ὁ λόρδος Enscombe, ὁστις ξενίζεται παρὰ τῷ Διοικητῇ, ὁ ρώσος στρατηγὸς Alexis Neidhardt, Conseiller privé, περὶ οὗ ἐσφαλμένως ἐγράψαν ὅτι εἶνε μέγας δούξ, ἐπισκεφθεὶς τὴν Λευκωσίαν καὶ ἀναχωρήσας τὴν ἐπέμψιον διὰ τοῦ γαλλικοῦ, δύο γερμανοὶ καθηγηταί, ὁ Dr Floericke, ἐμπειστευμένος μὲ ἐπιστημονικὴν ἐντολήν, καὶ ἄλλος τις, ὁ ὅποιος ἀγοράζει ἔρπετά, πτηνὰ καὶ τὰ παρόμοια.

Τὴν 16 Ἀπριλίου ἀναμένεται ἐκτακτον ἀστριακὸν ἀτμόπλοιον, οὗ ἐπιβαίνουσι γερμανοὶ φιλόσοφοι.

Ὁ Πανοσιώτατος ἀρχιερατικὸς Μαχαίραδος κ. Χαρίτων ἀνεχώρησεν τὴν παρελθούσαν τρίτην διὰ τοῦ ἀστριακοῦ ἀτμόπλοιου «Ἑκτορος», κατευθυνόμενος εἰς Ρωσίαν, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τῆς ἀποτεφρωθείσης Μονῆς. Ἡ Α. Π. συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμωτάτου Ἱερομονάχου Νεοφύτου, Ἀγιοταφίτου, ὅστις θέλει ἐκτελεῖ καθήκοντα ἐρμηνεύς.

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Φουρτουνα» καταπλεύσαν ἐνταῦθα τὴν χθὲς πέμπτην ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Συρίαν. Δι' αὐτοῦ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξανδρείαν ὁ κ. Φ. Στέντ μετὰ τῆς συζύγου του.

Θρασία λωποδυσία ἐγένετο τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, καθ' ἣν ὥραν ἐπιβιβάζοντο οἱ χάριν προσκυνημάτων ἀπερχόμενοι εἰς Ἱεροσόλυμα χωρικοί. Ὁ Εὐθύμιος Χριστοδούλου ἐκ Λειβαδίων ἐντρυφήλετο νὰ κατευθώσῃ μερικὸς συγγενεὶς του, ὅτε καὶ εὐρέθη ἀφρηγῆ, ἀνευ ὠρολογίου, ὅπερ καθὰ εἶτα ἐν τῷ πταισματοδικεῖν ἀπεδείχθη ὑπέστηρε Χριστόφορος τις Χριστοδούλου Βούρκα ἐκ Λάονακος. Ὁ κατηγορηθεὶς ἠρνήθη τὴν ἐνοχλήν του, εἰπὼν ἅμα ὅτι ὁ κατηγορὸς ἔτρεφε κατ' αὐτοῦ πάθος καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνῶ ὁ πρῶτος κατέθηκεν ἐνόρκως ὅτι ὁ ἥρωσ τῷ ἦτο πάντη ἀγνωστος. Ἐν τούτοις ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου.

Προσεχῶς θέλει ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς ἐυπαιδευτοῦ διευθυντριάς τοῦ Παρθενιαγωγείου Λεμησοῦ δεσποσύνης Π. Λαϊζιάδος «Περιγραφή ἀρχαίων ἠθῶν, ἐθιμῶν καὶ παραδόσεων καὶ διαφορῶν τοπιῶν ἐν Κύπρῳ μετὰ 10 σχετικῶν εἰκόνων καὶ πολλῶν εἰδήσεων περὶ τοῦ οἰκιακοῦ καὶ ἀγροτικοῦ βίου.»

Τὸ σύγγραμμα τούτο συνιστᾷ παντὶ φιλομουσῶ, συσδρομεῖται δὲ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῶν.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν περὶ ὠραν 2αν ἐωθινήν ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα ἐν ἡλικίᾳ 60 ἐτῶν ἀγαθὸς καὶ ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης ὁ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ,
καταλιπὼν εἰς βαθὺ ἀλγος σὺζυγον καὶ τέσσαρα τέκνα.

Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο αὐθημερὴν περὶ ὠραν 4ην μ. μ. ἐν τῷ ναῷ Ἁγίου Λαζάρου, ἐνθα ὁ μακαρίτης ἐχηρημίσεν ὡς Ἱεροφάλτης ἐπὶ τριακοντα καὶ ἑκτῶ ὀλοκλήρα ἔτη.

ὑπὲρ τῶν βαρυνθησάντων συγγενῶν τοῦ ἀποθανόντος Χριστοφόρου ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖαν παραμυθίαν, ὑπὲρ δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεόμεθα ὅπως κατατάξῃ αὐτὴν ὁ ὀψιστος ἐν χώρα δικαίων καὶ εὐσεβῶν!

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ
(Συνεχεῖα ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Παρόμοιοι, λέγει, εἰσὶν οἱ τριούτοι πατέρες ἐκείνοις, οἱ διὰ μὲν τὸ ὑπόδημα μέλει αὐτοῖς, διὰ δὲ τὸν πόδα τῶν ἀμεριμνῶσι. Περιττὸν θεωρῶ τὸ ἐκτείνεσθαι ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, ὅπερ πάντες νοεῖτε καὶ πάντες σκέπτεσθε καὶ πάντες περὶ αὐτοῦ μεριμνάτε. Τούτο μόνον διόν νὰ ἐπαναλάβω δι κατα τὴν παιδικὴν ἡλικίαν αἱ μαθήσεις, αἱ διηγήσεις, αἱ γινώσεις ἐναποτυποῦνται εὐκολώτατα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων, ὡς αἱ σφραγίδες ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν κηρίων. Καὶ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα ὀφείλομεν νὰ παραινῶμεν τὰς τροφῆς καὶ ἐπομένων τὰς μητέρας, τὰς μητριὰς, τὰς μᾶμμᾶς κλπ. τὰς πληθύνοντάς τοις παισίν, ἵνα μὴ τὰς τυχαίας διηγῆσεις λέγωσιν αὐτοῖς καὶ πληρῶσιν οὕτω τὸν νοῦν αὐτῶν ἀνοίας καὶ διαφορὰς. Σπουδαίαν ἀγωγὴν καὶ νόμιμον παιδείαν δέον ἵνα διδάσκωμεν τοὺς παιδὰς διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ἡμῖν καὶ τῇ πατρίδι ἐν τῷ μέλλοντι. Ἄλλως δὲν εὐρίσκομεν τέχνα· κεκτημένα ἄλλο τι ἢ υἱοὺς καὶ κληρονόμους καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μὴ ἀναμένη τις παρ' αὐτῶν τι.

Ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡρμηδικὴν ἡλικίαν καὶ ἐνταῦθα γίνεται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ὁμαλώτερον, συναναπτυσσόμενου καὶ τοῦ λογικοῦ ἐπὶ μᾶλλον καὶ ἐγγίζοντος τῇ ἡλικίᾳ, καθ' ἣν ὁ νόμος ἀναγνωρίζει ὀριμανσίν πως αὐτοῦ καὶ τὸ κριτικὸν τῆς ψυχῆς ἀρχεται ἐγεγόμενον δικαστὴς τῶν ἄλλων αὐτῆς δυνάμεων, τοῦ φανταστικοῦ μὲν ἀρχομένου νὰ ἀποβάλλῃ τὰς ψευδέας καὶ φασματώδεις ἐσθητάς αὐτοῦ, τοῦ μνησικακοῦ ἐκλείγοντος πως καὶ τηροῦντος τὰ ὀφελιμώτερα τοῦ προσεκτικοῦ παραγκωνίζοντος τὸν παιγνιδῆ κόσμον αὐτοῦ καὶ προσκολλώμενον εἰς σπουδαιότερα

καὶ τῶν ἄλλων ψυχικῶν δυνάμεων ἐπίσης. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην σιδηροῦ κρικού δεῖται ὁ γόνεὺς ἵνα χαλιναγωγήσῃ τὰς ὀρμητικὰς καὶ ἀποτόμους στάσεις τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἐκ τῆς προπαρασκευαστικῆς ταύτης ἐφημικῆς ἡλικίας μετὰ πόνου ἀφικνεῖται ὁ ἄνθρωπος μέχρι τοῦ 20 καὶ 21 ἔτους εἰς τὴν ὀργῶσαν νεανικὴν ἡλικίαν, φθάνουσαν μέχρι τοῦ τριακοστοῦ. Κατὰ τὴν ἀστυλεστέρην ταύτην νεανικὴν ἡλικίαν ὁ ἄνθρωπος ἴσταται ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς ἢ ὡς ὁ διὰ κόπου συγκεχυμένος ἀνωφρὲς ἡ κλίμακα διανύσας καὶ ἀνάδας, μᾶλλον δὲ οἶονεὶ ὁ ἐκ λάκκων ἢ κρημνῶδους καὶ τραχείος τόπου μετὰ πολὺν χρόνον διασωθεῖς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἰσταται, θεᾶται περιέργως βλέμμασι τὸν κόσμον οἶονεὶ ξένας χώρας τὸ πρῶτον ἐπισκέπτεται, ξένας ιδιότητας αἰσθάνεται, ξένα τὰ πάντα καὶ περίεργα εἰς αὐτόν. Ἀποπειρᾶται, δοκιμάζει νὰ προχωρήσῃ, ἀλλ' ἐκλέγει, κρίνει, προσέχει, φαντάζεται, ἐνθυμεῖται. Θέλει τέλος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον, ἐν τούτοις ὁμοῦς εἰσέρχεται εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κοσμικοῦ τούτου κλαυθμῶδους πλήρης εὐχαριστήσεως καὶ χαρᾶς καὶ περδικισμένος ὑπὸ τῶν τερψιδιωτέρων αἰσθημάτων καὶ ἐκεῖ ταλανίζεται λίαν τολμηρῶς μέχρι τοῦ τριακοστοῦ. Κατὰ τὴν νεανικὴν ταύτην ἡλικίαν γίνονται αἱ τολμηρότεροι ἀποφάσεις συνήσως τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁρμαῖα κατὰ τῶν ἐπικίνδυνωδεστέρων ἀντικειμένων. Ἡ ἀμίλλα, ὁ ζήλος, ὁ συναγωνισμὸς ἐνταῦθα ἀρχονται ἐξογκούμενα, ἐγγίζοντος τοῦ κατλασμοῦ αὐτῶν. Ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης τὸν ὑποβάλλει εἰς τὰς τολμηρότερας πράξεις καὶ ὁ ὄργασμος τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κατὰ ταύτην ὑπερτεροῦσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε πολλὰκις ὁπισθοδρομῶν τοῦ κριτικοῦ, ὁ ἄνθρωπος ὑποκίπτει σκετικὸς εἰς τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα. Κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ὁμοῦς συνέβησαν καὶ τὰ μεγαλύτερα κατορθώματα τῶν ἀνθρώπων, ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἡ ὑπεράσπισις τῆς πατρίδος καὶ ἐν γένει ὁ ἄνθρωπος τότε ἀποσπᾶται ἐλευθέρως ἐκ τῆς οἰκίας τῶν γονέων καὶ γινόμενος ἀνεξάρτητος πράττει ὅτι ἂν ὑπαγορεύῃ αὐτῷ ἡ κτηθεῖσα ἀγωγή καὶ ἡ τῆς ψυχῆς ἡθικότης. Ἀλλὰ καὶ τότε ἡ πατρικὴ ἀρωγή καὶ συνέχισις τῆς κηδεμονίας τοῦ τέκνου δὲν πρέπει νὰ λείπῃ, εἰ δυνατὸν, τότε γιγνομένης ἐπαισθητοῦρας αὐτῷ τῆς ὠφελείας τῆς πατρικῆς νοουθείας καὶ ἀρωγῆς, ὑπαρχούσης. Ἡ εὐαισθησία κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἐστὶν ἀνεπτυγμένη μᾶλλον καὶ ἡ ἐξέγερσις τῶν ψυχικῶν αἰσθημάτων γίνεται εὐχερέστερον ὥστε διὰ τῆς μουσικῆς λ. χ. ἐξωθεῖται γενναίως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον, δὴ ἄλλοτε πτοεῖται καὶ τρίμει. Ἡ λεπτότης δὲ τῶν αἰσθημάτων τούτων τότε μόνον διακρίνεται ἐπενεργῶς καὶ ὁ ἄνθρω-

εγγίζων εις την ανδρικήν ηλικίαν παρατάσσει εαυτόν άπέναντι του κόσμου μετά των άλλων κτισμάτων και λασημάτων όριστικώς και μετά θετικής άποράσεως. Και κατά τό τρίτον πλέον ανδρούται και τότε μάλλον, τότε έστιν αληθής βασιλεύς των επί γης δημιουργημάτων του Πλάτωνος. Τότε κατά την ανδρικήν ηλικίαν έστι κύριος του κόσμου, τότε δύναται να κάμη αληθή χρήσιν των εν τω κόσμω και τότε τέλος φαίνεται τελεία και αληθής εικών του Θεού.

Κατά την ανδρικήν ηλικίαν ο άνθρωπος έπλάσθη ένώπιον του Θεού. Κατά την ανδρικήν ηλικίαν ησθάνθη την άμαρτίαν και κατά την ανδρικήν ηλικίαν ο Θεάνθρωπος Ιησούς έθεράπευσεν αυτήν, παθών και άναστάς γάριν της σωτηρίας του ανθρώπου. Η ηλικία αυτή έστι το μεταίχιμιον της παρελθούσης ζωής ηλικίας της νεότητος και της χαλαράς του γήρατος. Η ηλικία αυτή έστι η μεσημβρία, ούτως ειπείν, της ημέρας του ανθρώπου. Έστιν η κορυφή του όρους έφ' ου άναβαίνων ο άνθρωπος άρχεται βαθμηδόν καταπίπτων. Η ανδρική ηλικία έστι τέλος η άκμή των τε σωματικών και ψυχικών δυνάμεων του ανθρώπου. Ο,τι μέγα έπραξεν, ο,τι κατώρθωσε τό έπέτυχε κατά την ανδρικήν ηλικίαν. Όστε όφείλομεν της ηλικίας ταύτης την ιδιότητα και την δύναμιν να γνωρίζωμεν, να μη είμεθα ζένοι ένώπιον αυτής και άδικώμεν έν αυτούς Πέραν ταύτης ληρούσης τό 50όν η και 60όν πολλάκις ο άνθρωπος καταπίπτει σωματικώς και συγγρόνως ψυχικώς και επανίρχεται έν παραλλήλουν τή παιδική ηλικία, χαλαρούμένων των ψυχικών δυνάμεων και η έχουσών έτέραν η της παιδικής ηλικίας ιδιότητα. Ο άνθρωπος γίνεται παλίμπαις και άπολήγει εις του τάφου τό μηδέν, καθ' ο τήν πρό του αυτού συλληφθηναι έν τή της γυναικός μήτρα.

σμων, διατι να μη έξασθή της λαμπροτάτης αυτού θέσεως τα προνόμια ταύτα; Διατι να μη θελήσῃ να είνε πράγματι βασιλεύς των εν τω κόσμω; Διατι τέλος ν' άμαυρωί και να έκπίπτῃ της ώραιοτάτης αυτού εικόνας; Απωλείσαμεν τον Παραδεισον δια του Αδάμ; Ιδού αὐθις άνεκτήσαμεν αυτόν δια του Θεανθρώπου Σωτήρος ημών. Έκ του ύφους της θείας δόξης έκτοτε έξεπέσαμεν δια του Έωσφόρου; Αλλ' ιδού αὐθις ημάς, δυνάμενους συναναδῆναι εις την ένδοξον εκείνην ανωτάτην βαθμίδα. Έστερηθήμεν, άπωλείσαμεν την ηδύτητα του καρπού εκείνου; Πλην ιδού πάλιν γευόμεθα. Έδιώχθημεν τέλος πάντων εκ του Παραδείσου η εκλείσθη ημίν η μεγάλη εκείνη της εύδαιμονίας θύρα; Αλλ' ιδού αὐθις ηνέωκται ημίν τα έπουράνια! Ιδού θεώμεθα την λαμπροτάτην εκείνην δόξαν. Ιδού αισθανόμεθα την θειοτάτην εκείνην χαράν. Ιδού τέλος τον Άγγελον τον φύλακα της μακαρίας εκείνης εύδαιμονίας, του Παραδείσου, ύποχωρήσαντα επί τή άστραπιαία έμφανίσει του δι' ημάς τον Άδην σκυλεύσαντος. Και λοιπόν ο Παραδεισος, η αιώνιος μακαριότης ίσταται ένώπιον ημών. Δυνάμεθα να εισπηδήσωμεν, δυνάμεθα να εισέλθωμεν. Αλλά μόνοι; δια της σωματικής ημών δυνάμεως; όχι. Δια της άνεξαντλήτου ισχύος των άρετων των κατά τας ειρημένες ηλικίας του ανθρώπου κτωμένων, έν αις διαπρέπει μάλλον η ύψηλοτέρα, η ίερωτέρα, η έπιπρωτέρα, η ποθεινοτέρα, η ώραιοτέρα, η εύκλεστοτέρα, η περιεκτικωτέρα τέλος, η Άγάπη της Μεγάλης ημών Πατρίδος! Η άγάπη της πατρίδος επαναλαμβάνω έστιν η αιωνία χαρά, η άτελεύτητος άπόλαυσις, η ουρανία εύδαιμονία του Ούρανου και του Παραδείσου!

Τέλος.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΑΝΑΚΛΑΥΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Αί θεωρίαι περί ήλεκτρισμού του περιωύμου άγγελου φυσικού Maxwell όσημέραι άποδεικνύονται αληθείς διά νέων θαυμασιών πειραμάτων. Μετά τας ώραιοάς ανακαλύψεις του έν Βόννη καθηγητου Hertz, των έν Αμερική Tesla και Lodge, άνευρίσκειται εις έπιστημονικά περιοδικά η περιγραφή νέων καταπληκτικών πειραμάτων του έν Παρισίοις περιωύμου φυσιοδιδου d' Arsonval δι' ών άποδεικνύονται, ότι άν κυματοειδή ρεύματα ύψιστης τάσεως και τρισχιλίων δονήσεων κατα δευτερόλεπτον είνε κεραυνοβόλα επιφέροντα έν άκαιρεί τον θάνατον, ρεύματα τοιαύτα διπλάσια η και τριπλάσια διαβιδαζόμενα δια του ανθρώπινου σώματος ουδεμίαν άκαλύτως αισθήσιν παύουσι.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Έν Βερολίνω έξακολουθει η συστηματική επίζητησις της ρωσικής φιλικίας. Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος παραστας εις άριστον έν τω στρατώνι του άριερωμένου εις τον Τσάρον συντάγματος προέπτε θερμώς ύπερ Άλεξάνδρου του Γ'. Ο Ρώσος πρεσβευτής άντιπροέπτε ύπερ του αυτοκράτορος Γουλιέλμου. Κατά την έπιθεώρησιν του συντάγματος ο αυτοκράτωρ παρατηρήσας ρώσον τινα στρατηγόν, έπλησίασεν έφιππος, έκυφεν, έσφιξεν επανειλημμένως την χειρά του και συνδιελέθη μετ' αυτού δια μακρών. Και εις τά φιλοφρονήματα μέν ταύτα, δε, πρέπει βεβαίως ν' άπονέμηται άμετρος σημασία. Αλλά δέν είνε άμοιρος πολιτικής σπουδαιότητος η είδησις της «Εφ. της Κολωνίας,» καθ' ην ο έν Πετρούπολει γερμανός πρεσβευτής στρατηγός Βερδερ η ψυχή των ένεργειών ύπερ προσεγγίσεως της Ρωσίας προς τας άλλας δύο αυτοκρατορίας, πρόκειται να κατέλθῃ προσεχώς επί άδεία εις Βιέννην. Οπωσδήποτε δέν επιδέχεται άμφιβολίαν ότι κατά τας τελευταίας έβδομάδας αί σχέσεις Γερμανίας και Ρωσίας έβεβαιώθησαν επαισθητώς. Τα ρωσικά φύλλα χαιρετίζουσι συμπαθώς την επιψηφισιν της έμπορικής συνάηκης ύπο του γερμανικού κοινοβουλίου. Τα «Νέα» γράφουσι: «Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος έδειχθη έν τω ζητήματι, τούτω πολιτικός άνήρ πρώτης τάξεως. Συνδιηλλάγη προς τον Βισμαρκ και ησφάλισε την ύποστήρισίν του, έμελέτησε την συνθήκην έν πάσαις ταις λεπτομερείαις, κατέστησε δε δήλην την σημασίαν αυτής εις την χώραν. Ουδέν άλλο έγχεیرهμα του νεαρου αυτοκράτορος έπέτυχεν εξ ίσου λαμπρώς, η ρεπή δ' αυτή της γερμανικής πολιτικής, δέον να χαιρετισθῃ συμπαθώς, διότι άγει προς την άδελφωσιν των λαών επί του οικονομικού έδαφους.»

Τηλεγραφοϋσιν εκ Βελιγραδίου εις τον Παρισιανόν Φιγαρώ ότι πάντων των έν Σερβία κομμάτων οι πολιτικοί άνδρες έπιθυμοϋσι ν' απέλθῃ ότι τάχιον ο Μιλάνος, να επανέλθωσι τά πράγματα εις την κανονικήν τροχιάν. Λέγεται ότι ύπουργός των έσωτερικών θα διορισθῃ ο εύσταθής Ρέβαρτε.

Της κυριθιακής διώρυγος συνεπεία παραπόνων συνήλθε την 1ην μαρτίου τό διοικητικόν συμβούλιον, όπως έλαττώσῃ τά διόδια και καταστήσῃ ούτω προσιτήν εις πάντα τά πλοία την εκ της διώρυγος διέλευσιν των.

Ο «Χρόνος» του Λονδίνου μεταγράφων την προς τας έπιτροπας των όμολογιούχων άπάντησιν του κ. Τρικούπη, παρατηρεί έν προομιώ ότι άφου αι τέως ύπαρχουσαι έγγυήσεις ήρθσαν εκ του μέσου μετά ψυχικής

γαλήνης, νοείται ν' ήκοθεν ότι παραπλησιατάσφαλείαι δέν θα επαρκέσωσιν εις τούς όμολογιούχους, οτινες δικαιούνται να λάβωσι βελτίονας έν τω μέλλοντι έγγυήσεις.

Ο δε «Οίκονομολόγος» του Φραγκφορτίου γράφει. «Ο έλλην πρωθυπουργός άρνείται διαρρηδην πασαν προς τούς όμολογιούχους παραχώρησιν φαίνεται δε εκ της άποκρίσεως του ότι η ελληνική κυβέρνησις ουδεμίαν έχει διάθεσιν να έλθῃ εις περαιτέρω διαπραγματεύσεις. Η δε «Νέα Εφ. της Κολωνίας» λέγει ότι η άπάντησις του κ. Τρικούπη είνε καθ' όλα άνούσιος.

Και εις τούς έν Παρισίοις γρηματιστικούς κύκλους δέν ένεποίησεν εύχάριστον έντύπωσιν η άπάντησις του κ. Τρικούπη «Κάλλιον θα έπραττεν ο κ. Τρικούπη (γράφει) η «Οικονομική Έβδομάς» άν ήρνεϊτο διαρρηδην κατ' μετά παρηρησίας πασαν προς τούς όμολογιούχους διαπραγματεύσιν, άφου δέν είνε διατεθειμένος να επαρκέσῃ εις τας δικαίας τούτων διεδικήσεις.

Κατ' είδησεις εκ Τεργέστης τά άτιμόπλοια του Λεϋδ «Ηλέκτρα» και «Ωρίων» συνεκρούσθησαν παρά την νήσον Πόρερ έν Πόλα. Είς ναύτης έφονεύθη και 3 έτραυματίσθησαν εκ του πληρώματος της «Ηλέκτρας». Αί ζημιαί άνέρχονται εις 100,000 φλωρίνια.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Βερολίνο 16 Μαρτίου.—Η βουλή έψηφισεν εις τρίτην άνάγνωσιν διά μεγάλης πλειοψηφίας την έμπορικήν συνθήκην μεταξυ Γερμανίας και Ρωσίας.

Κάϊρον 17.—Ο διπλωματικός πρόκτωρ της Γαλλίας κ. Ρεβερωώ διεμαρτυρήθη κατά του μελετωμένου σχεδίου περί τροπής του ήγεοποιημένου δημοσίου χρέους της Άγγλίας.

Βελιγραδίου 19.—Η ιερά σύνοδος της Σερβίας εκήρυξεν άκυρον τό δικζύγιον του πρώην βασιλέως της Σερβίας Μιλάνου και της βασιλείσεως Ναταλίας.

Λονδίνον 20.—Κατά τά «Ημερήσια Νέα» η Ρωσία έγνωστοποίησεν εις την σερβικήν κυβέρνησιν, ότι θα διέκοπτε τας σχέσεις της προς την Σερβίαν εάν ο πρώην βασιλεύς Μιλάνω επέμενε να διαμείνη έν Βελιγραδίω.

Σόφια 21.—Σέρβοι τελωνοφύλακες έπυροβόλησαν κατά χωρικών βουλγαρων φνεύσαντες, ένα εξ αυτών.

Σάντανδερ 22.—Κατά την άνέλκυσιν εκ της θαλάσσης των λειψάνων άτμοπλοίου τινός με φορτίον δυναμιτιδος, όπερ είχε βυθισθῃ κατά τον παρελθόντα σεπτεμβριον μετ' έπελθεύσαν εκρηξιν, έπλήθη και δευτέρα έκρηξις, της ένεκο έφονεύθησαν μέν 10, έτραυματίσθησαν δε 22.

